

Ter nagedachtenis aan

JOHAN ENGBERS

Geboren: 14 oktober 1926

Overleden: 02 juli 2006

Op de boerderij De Hofboer aan de Bergweg in Lonneker groeide Johan op in een gezin van acht kinderen. Die stek heeft hij nooit verlaten. Was hij er vroeger gelukkig met zijn ouders, zus en broer, de laatste vijftientig jaar deelde hij lief en leed met zijn broer Herman.

Ze hadden het goed met zijn beiden.

Johan had vroeger graag door willen leren. De Ulo was zijn wens. Maar die luxe was in die tijd maar voor weinigen weggelegd. Zoals zoveel van zijn leeftijdgenoten destijds, moest hij aan het werk om geld in het laatje te brengen. Als veertienjarige bracht hij de eerste centen binnen. Jarenlang verdiende Johan de kost als houtdraaijer bij de firma Nijhuis. Een bedrijfsongeval, waarbij hij een oog moest ontberen, maakte een einde aan die job. Hij moest op zoek naar iets anders. Hij ging aan het werk als magazijnmedewerker. Werk dat hij nauwgezet en met veel plezier verrichtte. Hij werkte onder meer een tijdlang bij de Kijkshop. Tot zijn 62ste nam hij aan het bedrijfsleven deel. Daarna was er volop tijd voor zijn vele hobby's.

Als rasecht natuurmens hield Johan van wandelen en fietsen. Ook ging hij graag mee op de jacht. Daarnaast hield hij van puzzelen en lezen. Volop tijd was er na zijn pensionering ook voor een andere passie: het kaartspel. Daar mocht je hem 's nachts voor wakker maken. Werd er ergens in de buurt gekaart dan was Johan er altijd bij. Zelfs op de avond voor zijn opname in het ziekenhuis speelde hij nog een spelletje kaart in Enschede.

Hij kon toen nog niet vermoeden dat het zo ernstig met zijn gezondheid gesteld was. Want Johan was nooit ziek... Op 7 juni werd hij voor het eerst van zijn leven in het ziekenhuis opgenomen. Er bleken grote problemen met zijn bloedvaten en nieren. Afgelopen vrijdagnacht werd hij nog met spoed geopereerd, maar de ingreep mocht niet meer baten. Toch kwam zijn overlijden op zondag 2 juli voor iedereen vrij plotseling.

Helaas voor Johan heeft hij niet terug mogen keren naar zijn vertrouwde en geliefde plekje aan de Bergweg. De plek waar hij in oktober een mijlpaal hoopte te bereiken met het vieren van zijn tachtigste verjaardag.

Wij gaan hem missen, dat is zeker, maar wat we wel weten is dat Johan van zijn leven heeft genoten.

Namens de familie Engbers oprechte dank voor uw betoonde medeleven